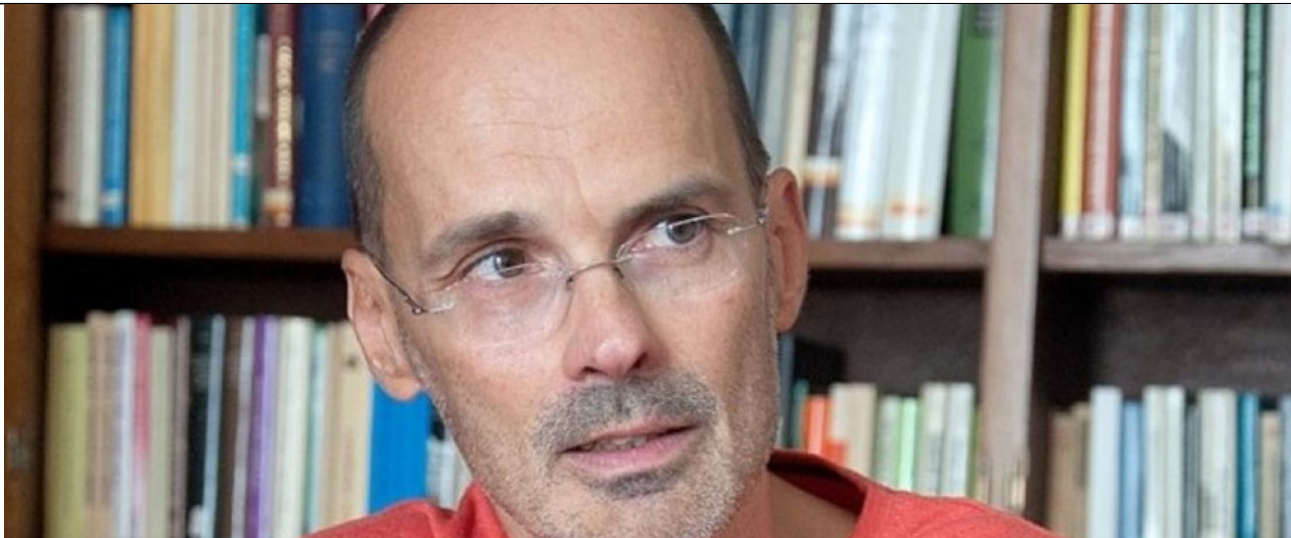

Forradalomra uszít Fleck Zoltán

2025 augusztus 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

KÉT MAGYARORSZÁG – Következmények nélkül maradhat-e egy közjogi méltóság megfenyegetése?

El tudják képzelni, mi történt volna, ha mondjuk az ? drágalátos és még éppen regnáló Göncz Árpádjukat fenyegeti meg így valaki? Azt a köztársasági elnököt, akinek ténykedése alatt – nem melleleg – valóban súlyosan sérült a

magyarországi jogállamiság. Akinek bolsevik hevület? pártja (SZDSZ) konkrétan puccsot kísérelt meg (taxisblokádn) a törvényesen megválasztott Antall-kormány ellen, s aki államf?ként nem a rend helyreállításán fáradozott, hanem a polgárháborús helyzetet szította, a puccsistáknak falazott. Aki „Európa, segíts!” felkiáltással hazája elleni külföldi beavatkozásért könyörgött az olasz La Stampában, s aki a tévé- és rádióelnökök kinevezésekor is rettenetes károkat okozott a kommunizmusból épp kikászálódó, talpra állni próbáló fiatal demokráciáknak.

Mekkora nemzetközi ?rjögés támadt volna, ha a balliberálisok szent tehenének, ennek az „Árpi bácsinak” a megszarolására uszított volna itt egy jobboldali jogtudor? Igen, el tudjuk képzelni, mekkora.

Közben pedig látjuk, micsoda méla kussolás van odaát most, Fleck Zoltán „jogszociológus” förtelmes mondatai után. Fleck egy minapi Tisza-rendezvényen arról delirált, hogy ha a szerinte tutibiztos ellenzéki választási gy?zelem esetén Sulyok Tamás köztársasági elnök nem a balliberális párt(ok)nak ad kormányalakítási megbízást, akkor meg kell fenyegetni vagy zsarolni ?t. Szó szerint így hangzott a teljes mondat:

Én azt gondolom, hogy ha egy ellenzéki párt nyer a választásokon, [...] azon nyomban el kell menni a gy?ztesnek olyan helyekre, ahol – könnyen mondom, mert nem vagyok politikus, tehát nem az én felel?sségem – ígérni, fenyegetni, zsarolni kell az illet?t – konkrétan a köztársasági elnököt!

Legyen világos: Fleck itt nem egyszer?en véleményt nyilvánít, nem holmi publicisztikai fordulattal él, nem költ?i túlzásba esik – hanem fölhívást tesz közzé köztörvényes b?ncselekmény elkövetésére, a demokratikus közjogi rendszerbe való er?szakos beavatkozásra.

Ám Fleck ennél is tovább ment, és forradalmat követelt. Úgy fogalmazott: „Forradalomra van szükség és nem kormányváltásra.” Mégpedig azért, mert szerinte itt nincs jogállam, amint azt korábbi eszmefuttatásai során jelezte. Ez már nem csupán b?ncselekménygyanús, hanem vérg?zös uszítás.

Er?szakra, a demokrácia meghekkelésére való bujtogatás. Majdan 2.0.

Mintha 106 esztendeje láttunk volna már hasonlót. A Tanácsköztársaság tömeggyilkos pribékjei is Fleckhez hasonló stílusban nyilatkoztak. „A hatalom a kezünkben van. Aki azt akarja, hogy visszatérjen a régi uralom, azt kíméletlenül fel kell akasztani. Az ilyennek bele kell harapni a torkába. A magyarországi proletariátus eddigi gy?zelme nem került különösebb áldozatokba. Most azonban szükség lesz arra, hogy vér ömöljön. A vért?l nem kell félni. A vér – acél: er?síti a szívet, er?síti a proletár öklöt. Hatalmassá fog tenni bennünket a vér. A vér lesz az, mely az igazi kommunvilághoz elvezet minket. Ki fogjuk irtani, ha kell, az egész burzsoáziát!” Szamuely Tibor bolsevik népbiztos és Fleck Zoltán ELTE-oktató – mondataik alapján mint két tojás.

És ha már ELTE. Fleck Zoltán a mai napig az ELTE jogi karán, a jog- és társadalomelméleti tanszéken taníthat. Érinthetetlen. Pedig már a 2022-es választási kampányban ledobta magáról a kényszerzubbonyt.

Nagy valószínűséggel egy ’22-es ellenzéki gy?zelem után id?legesen le kell mondanunk a jogállam tiszta érvényesülésér?l. De ez soha nem volt másként rendszerváltáskor, nagy forradalmak után.

Lám, már akkor forradalomról hablatyolt. Kés?bb pedig arról, hogy „egy nem jogállami rendszer alkotmánya vagy alaptörvénye nem tekinthet? jogállami alaptörvénynek”. Legalábbis ? nem tekinti annak. És amit ? nem tekint jogállaminak, az nem az, slussz. A sztálini alapokon nyugvó el?z? alkotmány nyilván maga volt a megtestesült jogállamiság – nem úgy a kétharmados országgy?lési többséggel elfogadott 2011-es.

Fleck egyebek mellett azt is tudatta: „a baloldal hatalomra kerülése esetén az Európai Uniónak kevés fenntartása lesz azzal kapcsolatban, hogy indul be a szivárványkoalíció által remélt új alkotmányozás”.

Ó, tudjuk mi azt. Látjuk, mit m?vel Brüsszel áldásával, büntetlenül a lengyelek Magyar Pétere, Tusk. Itt is hasonlóra készülnek. Felcsút-per, beigért vagyonekobzások, Út a börtönbe program és a többi. Már ha leszünk olyan hülyék, hogy hatalomra emeljük ?ket.

Fleck Zoltánnak tehát jelent?s el?élete van uszításban, egy bolsevik típusú forradalom eszmei megalapozásában. Ám az ELTE jogi karát mindez nem érdekli. Fleck munkaadója a legfrissebb botrány kapcsán hétf?n cinikusan azt közölte: nem óhajtják kommentálni munkatársaik „magánemberként” kifejtett véleményét.

Milyen érdekes, a nemzeti oldalon álló oktatók esetében már nem szoktak ennyire finnyások lenni. G. Fodor Gábor kollégánk ellen például haladéktalanul etikai vizsgálatot indítottak 2016-ban egy, a 888-on megjelent írás kapcsán, amely írás ugyan sértő volt, ám bűncselekményre, pláne államrend megdöntésére nem irányult, forradalmat nem követelt. Az egyetemet nem érdekelte G. Fodor bocsánatkérése, hentesbárddal lesújtottak rá – most viszont Fleck ügyében sumákolnak. Vértízítók!

Aztán kedden, amikor a Fleck-botrány tovább dagadt, mert már az egyetemet fenntartó kulturális tárca is jelezte, nem maradhat következmények nélkül Magyarország közjogi méltóságának megfenyegetése,

az ELTE egy árnyalattal próbált szigorúbbnak látszani. Újabb közleményükben már elutasították Fleck szavait. Úgy tűnik, most már mégsem magánvéleményként élük meg a forradalomra uszítást. Halleluja! Nagy kár, hogy etikai vizsgálatról, netán az intézményből való kirúgásról büdös szót nem ejtettek.

Amit nem szabad a jobboldali G. Fodornak, annak a százszorosát is szabad a bolsevik Flecknek. Így fest Magyarország egyik legfontosabb felsőoktatási intézménye 2025 nyarán, az állítólagos jobboldali „diktatúra” idején. Ahogyan a kultúra egyes frontjain, némely egyetemen is vörös rémuralom dúl. Ságvári és Szabó Ervin utódai beásták magukat a pincébe.

Évtizedek óta ugyanazokat a köröket futjuk, ugyanaz a mintázat. Nekik, a balliberálisoknak mindent szabad (legalábbis ők azt képzelik), bármit írhatnak-mondhatnak. Véglényezhetnek, krokodilagyúzhatnak, genetikailag alattvalózzhatnak, „aljas, mocskos propagandistázhatnak”, eljátszhatják a színpadon a miniszterelnök kivégzését, bajszooszorozhatnak, O1G-zhetnek végtelenségig.

Bocsánatot sosem kérnek, és még ünnepli is őket a hazai meg a nemzetközi latrinamédia. Ha viszont valaki itt, a nemzeti oldalon fölhorgad valamely gonoszágukon, árulásukon, nyerebben válaszol az ő trágárkodásukra, sárkány ellen sárkányfüvet használ, akkor a Magyar Péter- meg Fleck-félék kiakadnak, visítanak. Vagy például néverőként petíciót indítanak az erőszak ellen... Kétszínű, álságos, elviselhetetlen alakok.

Emlékszem, Budaházy Györgyöt „alkotmányos rend erőszakos megváltoztatásának elkövetőjével” vádolta meg az ügyészség, amiért 2006-ban és 2007-ben néhány írásában a Gyurcsány-kormány elkergetéséről, a parlament feloszlátásáról, alkotmányos nemzetgyűlés összehívásáról, továbbá a társadalmi és tulajdoni viszonyok átalakításáról értekezett. Az utcai demonstráció konkrét technikáiról, a barikádharcról és Budapest blokádjáról is szót ejtett (utóbbit azóta Karigeri a gyakorlatban megvalósította). Összességében

Budaházy visszafogottabban fogalmazott, mint Fleck „jogszociológus”, előbbi mégis a vádlottak padjára került, utóbbi meg zavartalanul állhat az ELTE katedráján, mérgezheti a fiatalokat „forradalmi” eszméivel.

Megszoktuk, hogy a nemzeti oldal csak négyévente, a szavazófülkékben vesz politikai elégtételt a sérelmeiért. Ám azért jó lenne egy-egy Fleck-jellegű terroristával néha soron kívül kivételt tenni.

Pilhál Tamás - www.magyar-nemzet.hu

Ajánló
